

Klasse, som Bestemmelsen kan komme til at angaa, er disse sjeldne Tilfælde, hvor Regjeringen antager, at en Embedsmand er uskikket til at beklæde det Embede, han nu har, medens han antages for skikket til at beklæde et andet Embede. I dette Tilfælde kan det tænkes, at Regjeringen spørger ham, om han vil søge dette andet Embede eller have Afked. I saa Fald har Udvalgets Flertal i Overensstemmelse med Grundloven ment, at der maa tildeles ham almindelig Pension; men, hvis Regjeringen stiller sig saaledes, at den ikke forelægger ham et saadant Valg, men strax afflediger ham og spørger ham, om han ganske i Almindelighed vil paatage sig Forpligtelse til i Løbet af hele sin Levetid at modtage passende Ansættelse igjen, eller ikke, saa vil han, hvis han siger, at han ikke vil modtage anden passende Ansættelse, faae en Trediedel mindre i Pension. Det er egentlig en fuldkommen Uretfærdighed, da det let ses, at han i sidste Tilfælde snarere burde stilles gunstigere end ugunstigere i Sammenligning med det første Tilfælde. Hvad den tredje Klasse angaar, som den ærede Ordfører mente, at Forslaget under Nr. 6 var anvendelig paa, nemlig Militære, der afflediges paa Grund af Aldersgrænsen, da maa jeg som sagt antage, at dette beror paa en Feiltagelse. — Som alt bemærket, ere de Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet, i væsentlig Overensstemmelse med den nuværende Pensionslov. Kun have vi stillet 2,500 Rd. op subsidiært, for saa vidt det ikke maatte blive vedtaget, at Pensionerne skulle kunne naae op til 3,000 Rd., ligesom vi ogsaa for det Tilfælde have foreslaaet, at dog i alt Fald Ministerpensioner maatte kunne naae op til 3,000 Rd. Alt, hvad der derom er at sige, er gjentagne Gange udviklet her, og det skal jeg ikke komme tilbage til nu. Ligeledes have vi i de Bestemmelser, som handle om Embedsmænds fader- eller forældreløse Børn, nedsat den Alersgrænse, indtil hvilken Understøttelsen skal kunne gives, fra det, som den nu er, nemlig det 18de Aar, til det 14de Aar, paa Grund af, at der ifjor her i Thinget syntes at være Stemning derfor, og der maaske i og for sig kunde siges at være Noget, der talte derfor.

I Dvrigt ere vore Ændringer overensstemmende med den nuværende Pensionslov. — Af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen) er der særlig stillet et Forslag under Nr. 13 med Hensyn til Enfers Pensionering, som jeg antager, det ærede Medlem selv vil tage Ordet om.

L. C. Larsen: Min personlige Mening om denne Sag er, at det vilde have været rigtigt i det Væsentlige at blive ved de nuværende Bestemmelser. Da jeg imidlertid ikke har troet, at det vilde kunne nytte at stille saa vidt gaaende Forslag, har jeg indskrænket mig til i Forening med det ærede Medlem, der sidst talte, at stille nogle Forslag, som han har udtalt sig om, hvortil jeg ikke for Dieblisset skal sige Noget. Derimod har jeg tilladt mig at stille et Forslag under Nr. 13, der gaar ud paa ved det Punkt, som det omhandler, at blive ved den nugældende Bestemmelse; det angaar Enfers Pensionering, saaledes at disse for Fremtiden skulle have Ret til Pension, medens det foreliggende Forslag kun gaar ud paa at give dem Udsigt eller Afgang dertil, for saa vidt de ere trængende. Det vil være i den ærede Forsamlings Erindring, at, førend vi fik Pensionsloven af 1851, var haade med Hensyn til Embedsmænd og med Hensyn til deres Enfers Afgang til Pension ubestemt, saaledes at det berøede paa Regjeringen, om den overhovedet vilde tilstaa nogen saadan Pension, og da med hvilket Beløb. Heri indtraadte der strax efter Regjeringsforandringen andre Bestemmelser, idet man fandt, at det var rigtigere at give Embedsmændene Ret til Pension, hvilket ogsaa er tillagt dem i Grundloven, og ligeledes tilføjede man Embedsmændenes Enfers Ret til Pension. Jeg tror, at disse forandrede Bestemmelser ere grundede paa en rigtig Betragtning af Forholdet. Der kan jo vel være politiske Grunde tilstede, som ligeledes anbefale dette, og som jo have gjort sig gjældende i Grundloven med Hensyn til selve Embedsmændene, men jeg tror, at der er andre Betragtninger, der ligesaa vel gjælde Enferne som Embedsmændene. Jeg anfer det nemlig for at være en rigtig Betragtning, at Pensionen